

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617212906
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617212906.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci navrhovateľa C. Y., nar. X. X. XXXX, bytom I., R. 6, právne zastúpeného SODOMA VULGAN, spol., s. r. o., IČO: 47 254 084, so sídlom Bratislava, Kominárska 2,4, proti odporcovi GR REAL s. r. o., IČO: 48 146 358, so sídlom Bratislava, Bojnická 10, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec, č. k. 9C/41/2017-15 zo dňa 16. 1. 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd nariadil odporcovi zdržať sa držby, užívania a nakladania s nehnuteľnosťou - rodinným domom č. XXX v obci a katastrálnom území I., zapísanej na LV č. XXX (správne má byť „XXX“ - poznámka odvolacieho súdu), ako aj odporcovi uložil aby tento sám alebo prostredníctvom tretích osôb nevstupoval do predmetnej nehnuteľnosti, odmietol. Ďalej vyslovil, že navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto znení: (súd) „I. Nariaduje odporcovi, aby sa akýmkoľvek spôsobom zdržal držby, užívania, a nakladania s nehnuteľnosťou - rodinným domom s č. XXX v obci I., katastrálnom území I., okres: C., kraj: H. H. zapísanej na LV č. XXX. II. Nariaduje odporcovi, aby sám alebo prostredníctvom tretích osôb nevstupoval do nehnuteľnosti - rodinného domu s č. XXX v obci I., katastrálnom území I., okres: C., kraj: H. H. zapísanej na LV č. XXX.“ Svoj návrh odôvodnil tak, že odporca je výlučným vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX, okres: C., obec: I., a to (okrem iného aj) stavby rodinného domu so súpisným číslom XXX, postavanej na parcelách č. XXX/X a č. XXX/X. Ďalej uviedol, že „Pôvodní vlastníci nehnuteľností pani J. a N. Y. uzavreli dňa 12.10.2009 zmluvu o úvere č. 12009000277 spolu veriteľom so spoločnosťou Finance4you, a.s., (pôvodne SMART Capital, a.s., so sídlom: Staré Grunty 7, Bratislava, 841 04, IČO: 43 906 915). Po nesplácaní si svojich dlhov a vďaka zlej finančnej situácii si veriteľ začal uplatňovať svoje záložné právo a to zosplatnením pohľadávky. Následne bolo postúpené právo k predmetnému záložnému právu z pohľadávok prevedené na spoločnosť STINA, s.r.o., IČO: 45 944 911. Boli vykonané aj dve dobrovoľné dražby spoločnosťou DUPOS dražobná, spol. s.r.o., IČO: 36 233 935, ktoré boli vždy neúspešné. Nasledujúca spoločnosť Blackside, a.s., IČO: 48 191 515 ako záložný veriteľ z titulu postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s., začala s výkonom dražby predmetných nehnuteľností. K poslednému prevodu došlo pri dražbe nehnuteľnosti z navrhovateľa na spoločnosť vydražiteľa odporcu. Navrhovateľ má v predmetných nehnuteľnostiach svoje obydlie, ale predmetnú nehnuteľnosť nevlastní a ani dlh voči Slovenskej sporiteľni, a.s., nebol vyplatený. Z tohto dôvodu aj navrhovateľ podal trestné oznámenie dňa 23.10.2017 kvôli podozreniu či nedošlo predmetným postupom k porušeniu trestného zákona a naplnenie skutkovej podstaty určitého trestného činu pod ČVS.ERP-/2-VYS-LC-2017 na PZ v Lučenci. Navrhovateľ podľa

výsledkov trestného vyšetrovania bude zvažovať podanie žaloby na určenie vlastníckeho práva na všeobecných súdoch. Odporca svojvoľne vstupuje do obydlija navrhovateľa, pričom odporca plánuje s nehnuteľnosťou voľne nakladať a to aj napriek tomu, že ku dňu podania tohto návrhu nedisponuje žiadnym exekučným titulom, ktorý by ho oprávňoval na vystaňovanie navrhovateľa z jeho obydlija. Predmetný hroziaci stav je neprijateľný pre užívanie nehnuteľností ako obydlija navrhovateľom. Konanie odporcu odôvodňujeme tým, že chce navrhovateľa prinútiť nezákonnými spôsobmi vystaňovaním sa z predmetnej nehnuteľnosti. Navrhovateľ chce pokojne užívať obydlie, v čom mu odporca denne bráni. O tejto skutočnosti svedčí aj nezákonné vniknutie odporcu dňa 14.12.2017 do obydlija navrhovateľa. Odporca vykonáva všetky úkony preto aby znemožnil užívaniu nehnuteľnosti navrhovateľovi. Príkladom vniknutie do nehnuteľnosti dňa 14.12.2017 za účelom kontroly nehnuteľnosti. Odporca sa správa agresívne a využíva taktiky na hrane za hranou zákona za účelom dosiahnutia jeho cieľov.“ Ďalej vo svojom návrhu poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 13/2000 zo dňa 10.07.2001, na článok 21 ods. 3 veta prvá Ústavy SR, na bližšie nešpecifikované rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky a na „rozsudok Gillow, § 55, rozsudok Matter v. Slovenská republika z 5.júla 1999, § 66“. Záverom skonštatoval, že má za to, že pre odstránenie svojej neistoty v otázke ochrany ústavných a ľudských práv a na zachovanie právnej istoty v predmetných právnych vzťahoch je potrebné vydanie neodkladného opatrenia, nakoľko nemožno daný účel zabezpečiť zabezpečovacím opatrením.

3. Okresný súd považoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za nejasný a neúplný z dôvodu, že navrhovateľ dostatočne neopísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo, že exekúcia bude ohrozená; nepripojil k návrhu listinné dôkazy, na ktoré sa odvolával (list vlastníctva č. XXX pre okres: C., obec: I., katastrálne územie I., ako aj zmluvu o úvere č. 12009000277 zo dňa 12.10.2009, ktorú uzavreli J. a N. Y. dňa 12.10.2009 s obchodnou spoločnosťou Finance4you, a.s.). V návrhu na vydanie neodkladného opatrenia chýba presná špecifikácia, čoho sa navrhovateľ návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha (o akú ochranu žiada), pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť dostatočne určitý na to, aby ho bolo možné vykonať. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd s poukazom na § 327 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia odmietol a ďalej vyslovil, že navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania.

4. Proti uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Nestotožnil sa s odmietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s odôvodnením, že v predmetnom návrhu jasne uviedol, o akú ochranu žiada, rovnako jasne špecifikoval samotný návrh, o čom svedčia aj body 2 - 18 odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu, v ktorých súd rozhodujúce skutočnosti, ktoré viedli navrhovateľa k podaniu návrhu, opísal. Z dôkazov, ktoré boli súdu predložené, vyplýva, že odporca vykonáva všetky úkony preto aby znemožnil užívanie nehnuteľnosti navrhovateľovi a v súčasnosti voči nemu prebiehajú trestnoprávne úkony. Do predmetnej nehnuteľnosti totiž vnikli zamestnanci odporcu, čím porušili právo navrhovateľa na nedotknuteľnosť obydlija. Zdôraznil, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť z dvoch dôvodov, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Z podania navrhovateľa je zrejmé, že odporca ohrozuje pokojné užívanie obydlija navrhovateľom, a teda je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania. Pokiaľ okresný súd navyše konštatoval, že navrhovateľ k svojmu návrhu nepripojil výpis z katastra nehnuteľností, tento nebol k návrhu pripojený z dôvodu časovej tiesne, ako aj z dôvodu skutočnosti, že odporca sa svojvoľne pohyboval po obydli navrhovateľa. Súdu však bola presná špecifikácia nehnuteľnosti známa, preto si tieto skutočnosti mohol overiť. Záverom uviedol, že jedným zo spôsobov rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je odmietnutie návrhu. Súd odmietne návrh na jeho nariadenie v prípade, ak návrh neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní. Osobitný charakter tohto procesného inštitútu odôvodňuje vylúčenie aplikácie ustanovení o odstraňovaní väd podania. Na druhej strane ust. § 129 CSP výslovne upravuje všeobecný režim odstraňovania väd podania vo veci samej alebo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia. Uvedené ustanovenie upravuje pri týchto podaniach zvýšenú manuálnu povinnosť súdu. Podľa § 129 CSP platí, že ak z podania nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. Súd však navrhovateľa ani jeho právneho zástupcu nikdy nevyzval na opravu podaného návrhu a teda navrhovateľ nemal možnosť dané nedostatky odstrániť. Vzhľadom k uvedenému navrhol aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (á contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Jedným zo spôsobov rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je odmietnutie tohto návrhu. Súd odmietne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prípade, ak návrh neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní (§ 327 veta pred bodkočiarkou CSP). V súvislosti s odmietnutím podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolateľ okresnému súdu v prvom rade vytkol, že ak aj jeho návrh neobsahoval všetky náležitosti uvedené v § 326 CSP, prípadne bol nezrozumiteľný alebo neurčitý, okresný súd pochybil v tom, že navrhovateľa nevyzval na odstránenie uvedených väd postupom podľa 129 CSP, čím de facto navrhovateľovi zabránil uvedené vady návrhu odstrániť. K uvedenému sa žiada dodať, že platná právna úprava v § 123 ods. 1 CSP definuje podanie ako (akýkoľvek) úkon určený súdu. Odsek 2 § 123 CSP ďalej obsahuje definíciu tých podaní, ktoré sú podaniami vo veci samej. Z uvedeného (ale napr. aj z porovnania textového znenia § 128 CSP používajúceho vetnú konštrukciu „ak nejde o podanie vo veci samej“ so znením § 129 CSP, kde sa uvádza „ak ide o podania vo veci samej“) možno v prvom rade vyvodiť, že právna úprava CSP vytvára akési dva typy podaní, z ktorých prvý typ výslovne označuje ako „podania vo veci samej“ a v § 123 ods. 2 CSP aj definuje, a potom druhý typ, ktorý výslovne nepomenúva a ktorý tvoria tie podania, ktoré podaniami vo veci samej nie sú (v ďalšom texte budú označované ako „podania nie vo veci samej“). Pokiaľ sa jedná o zaradenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia do jednej z vyššie uvedených podskupín, je potrebné vychádzať z ods. 2 § 123 CSP, ktorý návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia označuje za podania vo veci samej len vtedy, ak to z povahy veci vyplýva. Právna úprava teda rozlišuje medzi návrhmi na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sú podaniami vo veci samej a tými návrhmi na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sú „len“ podaniami nie vo veci samej. S uvedeným rozlíšením návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia na dve skupiny súvisí aj rozličný postup konajúceho súdu v situácii, ak podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia má niektorú z väd vypočítaných v § 326 CSP alebo je nezrozumiteľný, či neurčitý. V prípade, ak nespôsobilý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia možno vyhodnotiť ako podanie vo veci samej (t. j. zabezpečí sa ním konečná úprava vzťahov bez potreby zahájenia ďalšieho konania, čo predstavuje skôr výnimku), uplatní sa postup podľa ust. § 129 ods. 1 CSP (upravujúceho odstraňovanie väd podania vo veci samej), v zmysle ktorého súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby toto podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že ustanovenie § 129 CSP, ktorého hypotéza operuje s pomerne úzko definovanou množinou prvkov, teda s podaniami vo veci samej (vrátane návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci samej), je lex specialis, a teda má aplikačnú prednosť pred všeobecnou hypotézou ust. § 327 CSP, ktorá bez bližšej špecifikácie (či ide alebo nejde o návrh vo veci samej) predpokladá len existenciu „návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia“. Ak teda pôjde o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci samej, neuplatní sa všeobecný režim návrhov na nariadenie neodkladných opatrení ustanovený v § 327 CSP, ale špecifický právny režim návrhov na nariadenie neodkladných opatrení vo veci samej (§ 129 CSP). Ak však pôjde o nespôsobilý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý zároveň nie je podaním vo veci samej (t. j. po nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania by muselo nasledovať konanie vo veci samej, prípadne ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v priebehu konania), postup podľa § 129 CSP sa uplatniť nemôže, nakoľko nejde o návrh vo veci samej, a neuplatní sa ani postup podľa ust. § 128 CSP (ktoré ustanovenie upravuje odstraňovanie väd podaní nie vo veci samej), nakoľko tomu bráni ust. § 327 veta za bodkočiarkou CSP. Hypotéza ust. § 128 CSP je totiž rozsahovo oveľa širšia, ako hypotéza § 327 CSP. Všeobecný režim pre odstraňovanie väd akéhokoľvek podania upravený v § 128 CSP bude preto lex generalis pre špecifický právny režim odstraňovania väd návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie sú podania vo veci samej, stanovený v § 327 CSP [k uvedenému pozri napr. Števček M. Jeden problém a pokus o jeho riešenie (čo by na časť úpravy neodkladných opatrení v CSP povedal Malý princ). In: Právny obzor. - Roč. 99, č. 3 (2016), s. 195-203].

7. V prejednávanom prípade podal navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý neobsahuje všetky predpísané náležitosti (o čom bude odvolací súd pojednávať nižšie) a zároveň nie je ani podaním vo veci samej z dôvodu, že i v prípade, ak by bolo na jeho základe neodkladné opatrenie nariadené, súd by musel navrhovateľovi uložiť povinnosť zahájiť konanie vo veci samej, predmetom

ktorého by bolo určenie vlastníckeho práva k rodinnému domu, ktorý navrhovateľ obýva. Preto okresný súd nepostupoval v rozpore s platnou právnou úpravou ak navrhovateľa na odstránenie väd jeho podania nevyzval.

8. Odvolací súd ďalej nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že navrhovateľ vo svojom návrhu presne nešpecifikoval, čoho sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha. Z podaného návrhu je totiž zrejme, že navrhovateľ sa domáha, aby súd uložil odporcovi, aby sa tento akýmkoľvek spôsobom zdržal držby, užívania a nakladania s nehnuteľnosťou - rodinným domom a aby sám alebo prostredníctvom tretích osôb nevstupoval do tejto nehnuteľnosti. Pokiaľ sa jedná o špecifikáciu nehnuteľnosti, ktorej sa uvedené obmedzenia majú týkať, tu sa je možné stotožniť s názorom okresného súdu o určitej nejasnosti návrhu, keď hoci navrhovateľ uvádza, že odporca je vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX pre k. ú. I., okrem iného aj stavby (rodinný dom) so súp. č. XXX postavenej na parcele č. XXX/X a č. XXX/X, v petite návrhu už uvádza, že sa jedná o rodinný dom zapísaný v k. ú. I. na LV č. XXX. Vyššie popísaná neurčitosť však nie je takého charakteru, že by bránila okresnému súdu vo veci nariadenie neodkladného opatrenia konať a rozhodnúť, keď skutočnosť, že predmetná nehnuteľnosť sa nachádza na LV č. XXX a nie na LV č. XXX je zrejme z viacerých listín, ktoré navrhovateľ k svojmu návrhu pripojil, a to napr. z oznámenia o opakovanej dobrovoľnej dražbe (č. I. 8 spisu), oznámenia o dobrovoľnej dražbe (č. I. 9 spisu), oznámenia o začatí výkonu záložného práva (č. I. 10 spisu) a zo zápisnice o odovzdaní predmetu dražby (č. I. 11-14 spisu). Aj napriek chybe v písaní (keď v petite návrhu je uvedené nesprávne č. LV, na ktorom sa predmetný rodinný dom nachádza), ako aj napriek skutočnosti, že navrhovateľ výpis z predmetného LV súdu nezaslal (hoci z návrhu vyplýva, že ho k nemu pripája) je tak dotknutá nehnuteľnosť predloženými listinami špecifikovaná a identifikovaná dostatočne na to, aby konajúci súd vedel, ktorej nehnuteľnosti sa má navrhované neodkladné opatrenie týkať.

9. Na druhej strane sa však odvolací súd plne stotožnil s názorom súdu okresného, že navrhovateľ dostatočne neopísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo toho, že exekúcia bude ohrozená, keď podaný návrh možno jednoznačne označiť za neúplný a nejasný. Navrhovateľ napríklad uvádza, že pôvodní vlastníci nehnuteľností J. a N. Y. uzatvorili zmluvu o úvere so spoločnosťou Finance4you, a.s., záväzky z tejto zmluvy riadne neplnili a preto uvedená spoločnosť a jej právni nástupcovia pristúpili k výkonu záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti formou dobrovoľnej dražby. Ďalej však uvádza, že „nasledujúca spoločnosť Blackside, a. s., IČ: 48 191 515 ako záložný veriteľ z titulu postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. začala s výkon dražby predmetných nehnuteľností“, a to všetko bez toho, aby vysvetlil, o výkon záložného práva z akej pohľadávky (nakolko sa logicky nemôže jednať o pohľadávku z vyššie uvedenej zmluvy o úvere uzatvorenej so spoločnosťou Finance4you, a.s.) sa má jednať. Ďalej navrhovateľ pokračuje v texte tak, že „k poslednému prevodu došlo pri dražbe nehnuteľnosti z navrhovateľa na spoločnosť vydražiteľa odporcu“, z ktorého textu sa je vlastne po prvý (a zároveň posledný) krát možno dozvedieť o tom, že nehnuteľnosti boli nevedno z akého titulu, nevedno kedy a zrejme z J. a N. Y. prevedené na navrhovateľa. Rovnako neúplné a nejasné je i tvrdenie navrhovateľa, že podal trestné oznámenie z dôvodu, že má v predmetných nehnuteľnostiach svoje obydlie, ale predmetnú nehnuteľnosť nevlastní a dlh voči Slovenskej sporiteľni, a. s. nebol vyplatený. Uvedené konštatovanie však podľa názoru odvolacieho súdu žiaden nezákonný postup zo strany akejkoľvek osoby (záložného veriteľa, dražobníka, vydražiteľa a pod.) nenaznačuje a neobjasňuje to ani navrhovateľ keď uviedol, že podal trestné oznámenie z dôvodu podozrenia, či nedošlo „predmetným postupom k porušeniu trestného zákona a neplneniu skutkovej podstaty určitého trestného činu“. Pokiaľ navyše uvádza, že nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností, nie je ani zrejme, z akého titulu odvodzuje navrhovateľ svoje právo v predmetnej nehnuteľnosti zotrvať. Ďalej navrhovateľ uvádza, že odporca plánuje s nehnuteľnosťami voľne nakladať a rovnako chce prinútiť nezákonnými spôsobmi navrhovateľa k vystaňovaniu z predmetných nehnuteľností. Navrhovateľ však nijakým spôsobom neodôvodňuje, z čoho vyplýva zámer odporcu s nehnuteľnosťami disponovať ani zámer navrhovateľa z týchto nehnuteľností vystaňovať. O inom nesvedčí ani nasledujúca časť písomného podania navrhovateľa, v zmysle ktorej „príkladom (je) vniknutie do nehnuteľnosti dňa 14.12.2017 (odporcom, či jeho zamestnancami) za účelom kontroly nehnuteľností“. Z uvedeného a bez doplnenia ďalších skutočností totiž vyplýva nanajvýš vstup odporcu (či jeho zamestnancov) do nehnuteľnosti, za ktorú odporca zrejme riadne zaplatil najvyššie podanie, a ktorej je podľa evidencie katastra nehnuteľností vlastníkom, a to (ako sám tvrdí navrhovateľ) „za účelom kontroly“ a navyše za stavu, keď sám navrhovateľ uvádza, že vlastníkom týchto nehnuteľností nie je a právo tieto nehnuteľnosti užívať neodvodzuje ani zo žiadneho iného titulu. Jeho podanie je teda potrebné

označiť za nejasné, neúplné a nelogické do tej miery, že hoci je z zrejmé, aká povinnosť sa má odporcovi uložiť, nie je vôbec zrejmé, aké sú rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a ani skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má ochrana neodkladným opatrením poskytnúť. Okresný súd preto podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia správne odmietol. Odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľ uvedené vady neodstránil ani v odvolacom konaní, neostávalo odvolaciemu súdu nič iné len uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 - 423 CSP pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP (§ 425 CSP) a prokurátor, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa ods. 1 § 429 CSP neplatí za podmienok ustanovených v ods. 2 § 429 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).